Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8407
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

Unde venia ei petere non dat cui cor
rancore aut livore invidie afficit.
Si igit vis ut tu petam a deo dimittat
omnis rancor et indignatio a corde tuo
evellat.
Isidorus. Sicut nullum proficit in volnere
medicamentum si fluat ad huc in eo sit
sic nichil proficit ord isti cui ad huc
dolus et in mente ul aliud in pectore
Anselmus. Ergo vos ad inimicorum di
lectorum moneo quatenus ad sanandum volnera
moli medicamentum non exquisito. Forsan aliquis dicet. Ergo inimici sunt
diligendi sicut amici
Thomas de aquino. Inimice duo quasi
culpam et namque culpam debes propter deum
parcere. Et namque ad ymaginem dei
factam diligere. Et quia dicit. Cum
tribuit ad orandum dimittere si quid
habet adversus aliquem ut pater vr
celestis dimittat vobis peccata vra. Et
si non dimiserit vr pr dimittet vobis
peccata vra
Crisis. Quia non spe orat qui inimi
citiam in corde portat etiam lacere
non eum deum orat. Si irritat ipsum
vr gratiam aput deum optinet. Si dup
natione etiam sibi postulat
Cyprianus. Dominus orat a deo sibi
peccata dimitti quia inter peccantibus
offensas non relaxat. Quomodo
dicit. Dimitte nobis debita nostra
sic et nos dimittimus debitoribus nris
Et quia ipsi debitoribus suis non dimit
tunt. Igitur orant ut deus peccata eorum
non relaxet. Et sic in ordine eorum
ipsi asseruntur eis pena etiam
Hylarius. Isti nolentes dare venam
petentibus in se noluit deitatem orare
dicit et mittant orando. Stulti si
quid primo cum quia non sic orat ut
docuit xpus non et xpi discipulus. Credo
quia pr non exaudit oratio quia filius non
dictauit. cognoscit. non pr filius sui voluntatem
et sensum non suscipit quasi usurpata humana
excogitauit. Si quid sapiat exposuit
Theophilus. Sic quia petitis nos orare
docuit ut nos sic debita dimitti pos
tulemus. Si quid ipsi debitoribus nris
postulemus dimittimus
Cyrillus. Ut petito bonum quia a deo impetri
petimus. Et primo proximo quis faciemus
Si igit a deo peccata dimitti petimus primo
offensas proximis ignoscamus
Fulgentius. Hac ordine petit dimitti
iuste petimus si corde omnem rancorem
relaxamus si vero non relaxamus deum gratia
nos orando irritamus.

Et ne nos inducas in tempta.

In hac septima petitione concludit
vitium culpe. Et quia septimus partum sunt
dictum et apparet culpa quisque tuo aliquis
domus intellectus. Et includo si mundicia
cordis. Et mundo corde et

Thomas de aquino. Et ne nos indu ce
dest non permittas nos succubere tempta
tioni cum petimus ut non temptemur quia temptatio
non est mala sed magis virtus exercitium
quia virtus resistit. Unde quia dicebat David
Proba me domine et tempta me et. Et peti
ne in tempta induceam. i. ne ipse tempta
deinceps
Augustinus. Non oramus ut non habeamus tempta
tiones sed ut non induamur in temptationem
quia et succubere temptationi quia tentatio cui
resistitur non et petitio sed mania exercenda
datur. ergo ipse deus ipse ipsum inducit
in temptationem sed induci permittit eum quem
suo auxilio deseruit
Dominus. Sic ondit gratia nos nichil aliud
fieri posset nisi deus ad permiseret